

U – I : _____ / _____

Vloženo dne: _____

USTAVNO SODIŠČE REPUBLIKE SLOVENIJE

Beethovnova ulica 10
SI - 1001 Ljubljana
p.p. 1713

Sindikát vojakov Slovenije na podlagi 11. alineje 1. odstavka 23. a člena Zakona o ustavnem sodišču (Ur. l. RS, št. 64/2007-UPB1, 108/2007 Skl.US: U-I-259/07-10, 109/2012, 19/2013 Skl.US: U-I-60/11-7, Up-349/11-7; ZUstS) vlaga naslednjo

ZAHTEVO ZA OCENO USTAVNOSTI

1. odstavka 99. člena

ZAKONA O OBRAMBI

1 PREDLAGATELJ

1.1 Naziv:

Sindikata vojakov Slovenije

1.2 Naslov sedeža:

Ob parku 4, 2310 Slovenska Bistrica

1.3 Zastopnik pravne osebe, predlagatelja:

Gvido Novak, zastopnik, predsednik Sindikata vojakov Slovenije

2 POOBLAŠČENEC

2.1 Osebno ime/firma:

Peter Kos - Odvetnik in sodni tolmač za angleški jezik

2.2 Naslov stalnega prebivališča/sedeža:

Kozlovičeva 16a, 6000 Koper

3 NAVEDBA DOLOČB V NESKLADJU Z USTAVO

- **Zakon o obrambi ZObr – UPB1** (Ur. l. RS št. 103/2004, 46/2010 Odl.US: U-I-92/07-23; v nadaljevanju ZObr), ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije.

1. odstavek 99. člena

(pravica do stavke)

»(1) Vojaške osebe med opravljanjem vojaške službe nimajo pravice do stavke.«

4 DOLOČBE USTAVE REPUBLIKE SLOVENIJE, KI SO KRŠENE IN RAZLOGI ZA IZPODBIJANJE NAVEDENIH DOLOČB

V Sloveniji smo bili v zadnjih nekaj letih priča številnim stavkam tako v gospodarskem kot javnem sektorju. Najodmevnejše med njimi so bile predvsem splošna opozorilna stavka sedmih sindikatov zasebnega sektorja iz leta 2008, stavka za dvig minimalne plače iz leta 2010 in stavka celotnega javnega sektorja iz leta 2012.

Pravica do stavke je pri nas ustavna pravica že od leta 1988, leta 1991 pa je bil sprejet Zakon o stavki (v nadaljevanju ZStk)¹, ki še danes pravno regulira to področje. Osnovni pravni vir, ki v Sloveniji določa pravico do stavke, je zapisan v **77. členu Ustave Republike Slovenije**² (v nadaljevanju Ustava RS), ki določa, da imajo delavci pravico do stavke. Pravica do stavke je dvignjena na raven ustavne pravice. Na podlagi ustavne ureditve je mogoče sklepati, da je bil sprejet ustavni koncept, po katerem je stavka individualna pravica, pravica delavca, ki pa se uresničuje kolektivno. Pravica do stavke lahko prihaja v konflikt z drugimi ustavnimi pravicami, zato je potrebno slediti določbam 15. člena Ustave RS, po katerem se uresničevanje ustavne pravice uredi z zakonom, četudi to v Ustavi RS ni izrecno predvideno. To pomeni, da je zakonska ureditev pravice do stavke sprejemljiva. Tako tudi 77. člen Ustave RS opredeljuje, da se lahko pravica do stavke, upoštevajoč vrsto in naravo dejavnosti, z zakonom omeji, če to zahteva javna korist. Ustavni ureditvi sledi tudi Zakon o javnih uslužbencih³ (v nadaljevanju ZJU), ki določa, da imajo javni uslužbenci pravico do stavke, vendar lahko to pravico podrobneje opredeli ali omeji le poseben zakon, ki je opredeljen v 19. členu ZJU. ZStk vsebuje tudi nekatere določbe, ki se nanašajo na stavko v tako imenovanih dejavnostih posebnega družbenega pomena (javnih službah), določenih z zakonom, ali na posameznih delih v teh dejavnostih, določenih s kolektivno pogodbo, v državni upravi in v vojski. Delavci v teh dejavnostih morajo v času stavke zagotavljati minimum delovnega procesa, ki je nenadomestljiv pogoj za življenje in delo občanov in zagotavljati varnost ljudi in premoženja.

Pravica do stavke je med drugim tudi mednarodnopravna kategorija, saj so bile za njeno zagotovitev in uresničevanje sprejete različne mednarodne pogodbe in konvencije. Stavka se lahko omeji osebam, ki opravljajo tako imenovane bistvene službe, torej kot že zgoraj omenjene dejavnosti posebnega družbenega pomena.

Zakon opredeljuje stavko kot »organizirano prekinitev dela delavcev za uresničevanje ekonomskih in socialnih pravic in interesov iz dela«⁴. V skladu z zakonom se delavci o svoji udeležbi v stavki prosto odločajo. Stavko je dopustno organizirati v organizacijah ali njenem delu, pri delodajalcu, v panogi, v dejavnosti, predvidena pa je tudi splošna stavka. V Republiki Sloveniji nekateri zakoni predvidevajo omejitve sindikalne svobode za vojsko, policijo in javne uslužbenke, ki jih dopušča Konvencija Mednarodne organizacije dela št. 87 o sindikalnih svoboščinah in varstvu sindikalnih pravic⁵ in Evropska socialna listina⁶ oziroma Mednarodni pakt o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah⁷. Evropsko socialno listino je Slovenija ratificirala leta 1999. Bila je prvi mednarodni instrument, ki je izrecno omenil pravico do stavke. Ureja jo v okviru pravice do kolektivnega dogovarjanja, ki je določena v 6. členu prvega dela. V dodatku k Evropski socialni listini, posebni določbi členu G pa je predvideno, da lahko vsaka pogodbeni stranka z zakonom uredi uresničevanje pravice do stavke, pri čemer pa so morebitne omejitve upravičene le, če gre za omejitve, ki so v demokratični družbi potrebne zato, da se zagotovi spoštovanje pravic in svoboščin oziroma varovanje javnega reda in nacionalne varnosti.

---

¹ Zakon o stavki ZStk (Ur.l. SFRJ, št. 23/1991, 22/1991).

² Ustava Republike Slovenije URS (Ur.l. RS, št. 33I/1991, s spremembami).

³ Zakon o javnih uslužbencih ZJU-UPB3 (Ur.l. RS, št. 63/2007, s spremembami).

⁴ 1. člen Zakona o stavki.

⁵ Konvencija Mednarodne organizacije dela št. 87 o sindikalnih svoboščinah in varstvu sindikalnih pravic (Ur.l.FLRJ, št.12/56, Medn.pog.).

⁶ Evropska socialna listina (Ur.l.RS-MS, št. 7/99).

⁷ Mednarodni pakt o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah (Ur.l.SFRJ, št.7/71, z dne 4.2.1971, Medn.pog.).

Listina nadalje dopušča omejitve sindikalne svobode za vojsko in policijo, ne pa tudi za državne uslužbence. V skladu z Listino je dopustna popolna omejitev (derogacija) sindikalne svobode le za vojsko, medtem ko je za policijo dopustno le delno omejiti sindikalno svobodo seveda v skladu z določitvijo obsega pravic, ki so sestavni del sindikalne svobode.

Konvencija MOD št. 98⁸ o uporabi načel o pravicah organiziranja in kolektivnega dogovarjanja, je ena najpogostejših ratificiranih konvencij MOD. Njen cilj je varstvo sindikalnih pravic v razmerju do delodajalcev in njihovih organizacij. Konvencija poleg tega tudi spodbuja razvoj postopkov prostovoljnega kolektivnega dogovarjanja s kolektivnimi pogodbami. Državam, pogodbenim strankam je prepuščeno, da določijo v kolikšni meri bo konvencija veljala za vojsko in policijo.

Stavka za vojaške osebe je poleg že prej omenjenih zakonov, urejena tudi v Zakonu o obrambi (v nadaljevanju ZObr)⁹. Ta zakon je zelo omejil pravico do stavke in jo nekaterim osebam celo odvzel. Pravico do stavke imajo le tisti delavci v obrambi republike Slovenije, ki upravljajo upravne in strokovne zadeve na obrambnem področju, vendar morajo pri tem zagotoviti, kot določa 3. odstavek 99. člena ZObr, minimalni delovni proces, nemoteno opravljanje vojaških zadev, ter nemoteno opravljanje zadev civilne oprave. Tako vojaške osebe kot prej navedeni delavci pa nimajo pravice do stavke, če grozi povečana nevarnost napada na državo ali ob neposredni vojni nevarnosti oziroma če je razglašeno izredno ali vojno stanje, in sicer toliko časa, dokler tako stanje ni odpravljeno. Prepoved stavke velja tudi za druge razmere, če sta ogroženi varnost in obramba države ter take razmere ugotovi vlada, kot določa četrti odstavek 99. člena ZObr.

Vlagatelj meni, da se s to prepovedjo stavke vojaškim osebam nedvomno krši **14. člen Ustave RS**, ki govori o enakosti pred zakonom, saj ni jasno, kako je lahko vojska stigmatizirana bolj od drugih javnih uslužbencev, na primer policijskih uslužbencev, ki imajo pravico do stavke samo omejeno ne pa tudi v celoti prepovedano. Kršen je **92. člen v povezavi s 16. členom Ustave RS**, saj ko v državi ni vojnega ali izrednega stanja ni dopustno omejevati pravic, ki izhajajo iz Ustave RS. Prepoved stavke v celoti v obdobju miru v državi, ko ni izrednega ali vojnega stanja po mnenju vlagatelja absolutno ne sodi v ZObr saj nima nobene podlage v **124. členu Ustave RS**.¹⁰

37. člen ZObr (naloge vojske) določa, da so naloge Slovenske vojske, da:

»– izvaja vojaško izobraževanje in usposabljanje za oborožen boj in druge oblike vojaške obrambe;
– zagotavlja potrebno ali zahtevano pripravljenost;
– ob napadu na državo izvaja vojaško obrambo;
– ob naravnih in drugih nesrečah v skladu s svojo organizacijo in opremljenostjo sodeluje pri zaščiti in reševanju;
– izvršuje obveznosti, ki jih je država sprejela v mednarodnih organizacijah in z mednarodnimi pogodbami.«

⁸ Konvencija MOD št. 98 (Ur.l.FLRJ, št.11/58, Medn.pog.).

⁹ **Zakon o obrambi** ZObr-UPB1 (Ur. l. RS št. 103/2004, s spremembami).

¹⁰ 17. točka odločbe Ustavnega sodišča št. U-I-244/08-14, z dne 21. 01. 2010.

Ustava RS v 77. členu določa, da se lahko pravica do stavke z zakonom omeji, če tako zahteva javna korist. V 37. členu ZObr je jasno razvidno, kakšne so naloge Slovenske vojske in po mnenju vlagatelja Zahteve 4. odstavek 99. člena ZObr omejuje pravico do stavke na osnovi Ustave RS v popolnoma zadostni meri tako, da ni prav nobene potrebe po popolni prepovedi stavke. V času miru v državi, ko ne grozi povečana nevarnost napada na državo in če ni neposredne vojne nevarnosti oziroma, ko ni razglašeno izredno ali vojno stanje ni absolutno nobene potrebe po izpodbijani določbi 1. odstavka 99. člena ZObr, ki določa popolno prepoved stavke vojaškim uslužbencem.

Če podamo primer, ko se je Sindikat vojakov Slovenije letošnje leto dogovarjal z Vlado RS glede sprejetja novele Zakona o sistemu plač v javnem sektorju. Sindikat je opozarjal, da so bile spremembe zakona sprejete po nezakonitem postopku in tako vojakom nezakonito zmanjšujejo pravice. Drugi sindikati javnega sektorja, ki so bili vključeni v pogajanja, so lahko svojo akcijsko pravico, torej pravico do stavke izkoristili za opozoritev na nepravilnosti in nestrinjanje s predlogi vlade. Sindikat vojakov Slovenije pa možnosti izbire glede stavke, zaradi izpodbijane določbe prvega odstavka 99. člena ZObr na žalost ni imel. Prav tako se večini pogajanj v javnem sektorju zaradi zakonske prepovedi stavke Sindikat vojakov Slovenije ne more pridružiti. S tem je bila sindikatu odvzeta osnovna pravica, torej pravica do stavke.

Na Ustavno sodišče se Sindikat vojakov Slovenije obrača zato, ker je to edini način, da se odpravi ta zakonska anomalija. Vse dokler vojaške osebe v času opravljanju vojaške službe ne bodo mogle uveljavljati svoje pravice do stavke bodo sindikati v Slovenski vojski v podrejenem položaju, saj so zaposleni v Slovenski vojski odvisni le od pozitivnih ali negativnih odločitev državnih uradnikov. Pogodbeni koncept delovnih razmerij v organizaciji torej Slovenski vojski, kjer je stavka v celoti prepovedana ne more biti in nikoli ne bo uspešen, saj zaradi odvzemanja možnosti socialnega dialoga Slovenska vojska tudi nima kolektivne pogodbe. Vzvodi za kontrolo in uravnavanje ne obstajajo in ravno zaradi tega Sindikat vojske Slovenije meni, da je nujno, da se od Ustavnega sodišča zahteva, da ugotovi protiustavnost popolne prepovedi stavke v Slovenski vojski. Že samo primerjava s policisti, katerih glavne naloge se izvajajo v miru in lahko stavkajo z omejitvami pokaže neustavnost popolne prepovedi stavke za pripadnike Slovenske vojske.

»Uresničevanje temeljnih človekovih pravic zaposlenih v javni upravi naj se ne omejuje zgolj na podlagi javnopravne narave delodajalca, ampak naj posebnosti pri njihovem uresničevanju v primerjavi z zaposlenimi v zasebnem sektorju temeljijo zgolj na obsegu javnega interesa glede načina izvajanja upravne službe oziroma zagotavljanja javnih storitev in dobrin kot na primer kontinuiranost, enakost in enakopravnost...«¹¹ Če se razveljavi določba prvega odstavka 99. člena ZObr, se bodo sindikati lažje borili za pravice svojih članov, torej vojaških uslužbencev in si prizadevali za uresničevanje njihovih temeljnih pravic. V tem smislu je kršena določba **76. člena Ustave RS** o sindikalni svobodi, saj je le ta preprečena, ker izpodbijana določba omejuje to svobodo delovanja sindikatov.

Da pripomore k lažji in pravilni odločitvi Ustavnega sodišča, je Sindikat vojakov Slovenije pripravil pregled štirih držav, v katerih pravica do stavke vojaškim uslužbencem ni omejena in po zakonski ureditvi katerih bi se lahko zgledovala Republika Slovenija. Te države so Danska, Finska, Nizozemska, in Švedska.

---

¹¹ Kresal Šoltes Katarina, Razvoj pravnega položaja zaposlenih v javni upravi, Podjetje in delo 5, 1999, str. 720-731.

Danska:

Pravico do stavke v danski vojski je potrebno pogledati skozi prizmo industrijskih razmerij na Danskem. S svojo dolgoletno demokratično tradicijo je Danska, kot ena prvih držav institucionalizirala sistem kolektivnih pogajanj (v »Septembrskem kompromisu« 1899 je vzpostavila glavne stebre sistema). Za tako imenovan »Danski model« je značilna visoka stopnja sindikaliziranosti, institucionalizacija industrijskih konfliktov in uveljavljanje vzorca sodelovanja in spodbujanja industrijskega miru in stabilnosti. Danska zakonodaja je minimalen regulator odnosov med delavcem in delodajalcem. Najpomembnejši zakon na nacionalni ravni je Zakon o konsolidaciji (Funktionærloven, 81 z dne 3.2.2009), ki postavlja okvir delovnih pogojev. Temeljna predpostavka »Danskega modela« je obligacija miru, ki prepoveduje stavko, dokler niso izkoriščeni vsi instituti pogajanj, pomiritve, mediacije in arbitraže, ki rešujejo konflikte že na najnižji ravni. Prav tako je Danska ena redkih držav, kjer delodajalec do delavca za čas stavke nima obveznosti v zvezi z izplačili plače. Osnovna vprašanja na trgu dela glede plač, delovnega časa, delovnih pogojev ter pravice do stavke, urejajo neposredni dogovori med delavcem in delodajalcem. V duhu »Danskega modela« je urejena tudi pravica do stavke v danski vojski. Načeloma imajo vsi pripadniki vojaške organizacije pravico do stavke, vendar pa slednja sodi v okvir dogovarjanj med delodajalcem in sindikati. V danski vojski prevladujejo trije sindikati (organizirani po činih), le sindikata vojakov in podčastnikov pa imata v pogodbi z delodajalcem predvideno stavko kot obliko sindikalnega pritiska. Tudi tretji, sindikat častnikov, načrtuje vključitev pravice do stavke za danske častnike v novo kolektivno pogodbo.

Finska:

Pravica do stavke ni posebej definirana v finski zakonodaji, je pa zajeta v pravici do združevanja in sindikalnega organiziranja (Ustava 13.2). Pravni okvir za kolektivno pogajanje in kolektivne akcije predstavlja na Finskem Zakon o kolektivnih pogodbah iz leta 1946. Delovno sodišče (Työtuomioistuin) nadzira izvajanje kolektivnih pogodb in posreduje pri eventualnih sporih. Obveznost miru glede kolektivnih akcij ne velja za vsebine, ki niso zajete v kolektivni pogodbi (Zakon o mediaciji v delovnih sporih, Mediation in Labour Disputes - 42/1962). Pravica do stavke je v finski vojski zajeta v pogodbah dobro strukturiranega socialnega dialoga med vojsko in vojaškimi sindikati. Za uporabo stavke kot oblike sindikalnega pritiska mora biti zagotovljeno načelo sorazmernosti (problematika je tako velika in pereča, da je ni mogoče rešiti drugače kot s stavko). Za organiziranje stavke v finski vojski morajo biti izpolnjeni nekateri pogoji: (1) kolektivna pogodba ni več veljavna, (2) pri pogajanjih za novo kolektivno pogodbo so nastopile okoliščine, ki dovoljujejo stavko, (3) izrabljene so bile vse možnosti za pomiritev, »conciliator« pa ni uporabil mehanizma preložitve stavke. Politične stavke so prepovedane.

Nizozemska:

V Kraljevini Nizozemski imajo sprejeti mednarodni dokumenti skladno z ustavo takojšen učinek v nacionalnem pravnem redu. V nizozemski vojski veljajo glede stavke ista pravila kot veljajo za javne uslužbence, stavka pa sodi med temeljne pravice in svoboščine. Do leta 1980 je bila za javne uslužbence stavka prepovedana in obravnavana kot kaznivo dejanje. V letu 1986 je bila v sodbi Vrhovnega sodišča Nizozemske na podlagi Evropske socialne listine (6/4 člen) formalno priznana pravico do stavke. Nizozemska je podpisnica tudi drugih instrumentov, ki potrjujejo pravico do stavke v javnem sektorju. Splošno pravilo glede stavke

za javni sektor je, da imajo vsi pravico do stavke, vendar jo lahko sodišče zaradi ogrožanja javne ali nacionalne varnosti prepove. Načeloma pa tudi za vojake velja, da stavka za daljše obdobje ni dovoljena (na podlagi člena G prenovljene Evropske socialne listine). Povedati je potrebno tudi, da vsi nizozemski vojaški sindikati favorizirajo mehanizme pobota in mediacije pred stavko.

Švedska:

V Kraljevini Švedski je stavka v vojaški organizaciji dovoljena in za vojake veljajo enaki predpisi kot za javni sektor, kjer je prepovedana le politična stavka. Pravico do stavke na Švedskem ureja kot eno temeljnih pravic in svoboščin švedska Ustava (2.17 člen): »Vsak sindikat.....ima pravico do (industrijske akcije) stavke....«. Pravila, ki urejajo uresničevanje pravice do stavke izhajajo iz sporazuma o pogajanjih med socialnimi partnerji iz leta 1938 in so temelj novejšim predpisom. Zakon o soodločanju (Medbestämmandelagen, MBL, 1976:580) ureja posvetovanje in participacijo delavcev in predstavlja glavni predpis za sistem kolektivnih pogajanj. Zakon o varnosti zaposlitve (Lag om Anställningsskydd, LAS, 1982:80) je temeljni zakon na švedskem trgu dela, ki varuje pravice zaposlenih pred zlorabo delodajalca. Tretji pomemben predpis za delavce je zakon o delovnih pogojih (Arbetsmiljöverket). Navedeni švedski predpisi predvidevajo pravico do stavke le v času, ko potekajo kolektivna pogajanja. V času veljavnosti kolektivnih pogodb stavka ni dovoljena. Za javni sektor in za vojaško organizacijo veljajo posebni mehanizmi obvezne mediacije pred stavko.

Iz vsega zgoraj zbranega in opisanega je razvidno, omenjene države konflikte urejajo na najnižji ravni, s pomiritvijo, pogajanja in mediacijo, če je to le mogoče in ko ne preostane ničesar drugega, se poslužijo akcijske pravice do stavke. Tako bi morala biti urejena področna zakonodaja pri nas in dovoljevati stavko vojaškim uslužbencem v primerih, ko so vsi drugi instituti izrabljeni, ter stavko v določenih primerih samo omejiti, ne pa v celoti prepovedati. Zadostna omejitev je že vgrajena v ZObr in z razveljavitvijo 1. odstavka 99. člena ZObr ne bo ogrožena nobena funkcija Slovenske vojske, ki jo ta izvaja in jo bo zahtevala javna korist.

Če vzamemo pod drobnogled še avstrijsko vojsko, kjer si glede pravice do stavke pravni strokovnjaki niso enotni ali je dovoljena ali ne. Tudi viri podajajo različna poročila (ETUC, Eurofound, Svet Evrope). Raziskovalci tega področja pa menijo, da je stavka dovoljena, ker ni posebej prepovedana. Dejstvo pa ostaja, da je stavka ena izmed temeljnih človekovih pravic in akcijska pravica sindikatov. Stališče Evropskega sodišča za človekove pravice je, da mora biti vsaka omejitev temeljnih pravic in svoboščin v državah članicah zakonsko utemeljena. Sodišče več ne upošteva omejitev »v imenu nacionalne varnosti«, omejitve morajo biti natančno obrazložene. V naši zakonodaji, pa gre ravno za prepoved v imenu nacionalne varnosti, v poročevalcih Državnega zbora pa namen prepovedi stavke med opravljanjem vojaške službe sploh ni omenjen, kaj šele obrazložen. Omejitve niso nikjer natančno obrazložene in zato Sindikat vojakov Slovenije ne vidi nobenih ovir, ki bi Ustavnemu sodišču preprečile, da razveljavi 1. odstavek 99. člena ZObr.

Sindikat vojakov Slovenije zaključuje z žalostnim pa vendar resničnim dejstvom, da ima kakorkoli obrneš, pripadnik Slovenske vojske v primerjavi z ostalimi javnimi uslužbenci nižji mesečni dohodek. Izmed vseh uniformiranih poklicev, je pripadnik Slovenske vojske najslabše plačan, kar pa je seveda posledica enostranskega določanja plač z uredbo Vlade

Republike Slovenije, navkljub izrecnim določilom Zakona o delovnih razmerjih,¹² ki določa urejanje plač s kolektivnimi pogodbami, razen če pri delodajalcu ni organiziranega sindikata. Zaradi zakonske prepovedi vojaškim osebam do stavke je država oziroma zakonodajalec enostransko z Zakonom o sistemu plač v javnem sektorju¹³ v 2. odstavku 13. člena določil, da se plače z umestitvijo v plačno lestvico za plačno skupino C4, torej vojake določijo z uredbo vlade in to kljub temu, da so v času sprejetja tega zakona v vojski delovali trije reprezentativni sindikati.

5 PODATKI O IZPOLNJEVANJU Z ZAKONOM DOLOČENIH POGOJEV ZA VLOŽITEV ZAHTEVE IN UTEMELJITEV OGROŽENOSTI PRAVIC DELAVCEV

Sindikata vojakov Slovenije je sindikat na državni ravni, kar izhaja iz Izpisa podatkov iz poslovnega registra Slovenije za subjekt Sindikat vojakov Slovenije in njegovega Statuta.

Sindikata vojakov Slovenije je reprezentativen za vojaške poklice, ki zajemajo poklic vojak, podčastnik in častnik. Reprezentativen na državni ravni je na osnovi Odločbe o reprezentativnosti z dne 17. 4. 2013 v povezavi s 1. odstavkom 9. člena in 1. ter 2. odstavkom Zakona o reprezentativnosti sindikatov.

Sindikata vojakov Slovenije je reprezentativen tudi v dejavnosti obrambe na osnovi Odločbe o reprezentativnosti z dne 15. 10. 2013.

Vlagatelj je mnenja, da je ocena o ustavnosti zgoraj navedenega izpodbijanega člena nujna, saj gre za grobo poseganje v pravice vojaških uslužbencev. Jemlje se jim ustavna pravica do stavke, ki jo imajo vsi državljani. Ta se vojakom ne samo omejuje, ampak v celoti prepoveduje.

Po mnenju vlagatelja Zahteve je ta prepoved čisti absurd, saj jemlje sindikatom, v katere so vključeni vojaški uslužbenci akcijsko pravico do stavke, s katero bi si v nekaterih primerih lahko izborili svoje pravice in boljše pogoje dela. Vlagatelj meni, da je popolna prepoved stavke vojaškim osebam v času opravljanja vojaške službe protiustavna in to je sam že večkrat javno poudaril. Sprejemljive so le omejitve stavke vojaškim osebam kot to velja za policiste oziroma javne uslužbence, kar pa je v ZObr že vgrajeno.

---

¹² Zakon o delovnih razmerjih ZDR-1 (Ur. l. RS št. 21/2013, s spremembami).

¹³ Zakon o sistemu plač v javnem sektorju ZSPJS-UPB13 (108/2009, s spremembami).

Izpodbijane določbe so po oceni vlagatelja zahteve v absolutnem neskladju s 14. členom v povezavi s 16., 76., 77., 92., 124. členom Ustave Republike Slovenije, zato Sindikat vojakov Slovenije

p r e d l a g a:

da Ustavno sodišče Republike Slovenije oceni ustavnost 1. odstavka 99. člena Zakon o obrambi, ugotovi neskladnost z Ustavo Republike Slovenije in določbo **RAZVELJAVI**.

Koper, 02. 12. 2013

Pooblaščenec:
Peter Kos - Odvetnik

Priloge:

1. Izpis podatkov iz poslovnega registra Slovenije za subjekt Sindikat vojakov Slovenije.
2. Odločba o reprezentativnosti v vojaških poklicih vojak, podčastnik in častnik z dne 17. 4. 2013.
3. Odločba o reprezentativnosti v dejavnosti obrambe z dne 15. 10. 2013.
4. Odločba Ustavnega sodišča št. U-I-244/08-14 z dne 21. 01. 2010.
5. Pooblastilo pooblaščenca.